

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

De transfigurandis epithetis. Ex eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Iacobo tutori iuris pontificij consultissimo reddatur Handvuerpfe agenu. Fausto Andrelino poetę diuino. Etiam si nunc receptū est, ut allentatiūcula nominū auferat, hūc in modū. Ornatissimo uiro magistro Antonio patricio Romano, Malui ego bonarū literarum studiosos cū his allentationibus, cūq; uulgata consuetudine, uelisc; (ut aiunt) pugnare. Varie pro materia utemur epithetis, ueluti principem a quo muneris quippiā coneris auferre, cuiue munere accepto gratias agas, intēpestiue fortissimū, inuicissimum appellaris, rectius munificentissimū aut benignissimū nominaturus. Ignosces primo errori dux mitissime, patere te exorari clemētissime cæsar. Turcarū uim a christianorū humeris depelle rex inuicte, restitue per calumniam oppressum æquissime iudex. In bonā partem accipias uir humanissime. Non meū est tibi consiliū impertiri uir prudentissime. In hmōi orationis genere nō sunt speciosa epitheta, sed argumēti pondus obtinent, hec ex Erasmo.

De transfigurandis epithetis. Ex eodem.

Transfigurantur hęc adiectiua non inelegāter in substantiua. Itaq; pō nominis uicem tenēt. Obsecro te pater piissime. Obsecro tuam pietatē pater. Gratulor tibi uir fortissime. gratulor tuę fortitudinī &c. Tuā inquā improbitatē appello. i. te improbe &c. his si modice, & in loco utamur, et grauiorē amplificādo reddemus orationē, & grata uarietate nominabimus, nā uulgo in his nullus est modus, neq; in loco faciunt hoc modo. dominatiōis tuę literas accepimus. Et reuerendissima tua p̄sentia mihi significauit, & charitati tuę breuiter respōdeo, & nostra paruitas dignissime paternitati tuę gratias agit. hęc ex Erasmo. Eiusdē studiū dicūtur contyronēs inquit idem, cuius sunt & hęc. Illa recte. stultitię meę tua prudentia sit p̄sidio. Nostrā te nuitatē tua liberalitas foueat, nostrā inopiā tua copia sustineat.

De seruitute epithetorum Ex eodē.

Fugiēda est infelicitas eorū qui se certis quibusdā uocibus alligant, quas magna superstitione imitari aut uerso p̄ferri ordine piaculū putant, ut pontificē summū, sanctissimū patrē n̄ dicamus episcopū reuerendū, abbatem uenerabilē. Regem christianissimū. Ducem illustrem. Comitē generosum, neq; fas esse hęc inter se cōmutari, ego miserrimū puto seruari uocabulis. Quid enim si regem pro patrię salute sese periculis obijcientem piissimum dixerō, ridebit me crasso Vulphanus ore. Quid si summū pontificem optimū, maximūq; pastorem, non optime dixerō. At isti aliud dominus Petrus, & Petrus dominus, deq; his tricus doctissimi scilicet homines sudantes